

Dwk in oprichting

Nadat in de dertiger jaren het Deventerwegkwartier grotendeels afgebouwd werd, besloot men ca. 1934 een buurtvereniging op te richten.

Van deze vooroorlogse periode is weinig meer bekend; wel is bekend dat er indertijd een zeer actieve wandelsportafdeling was.

De vereniging was toen der tijd de trotse bezitter van een grotendeels houten clubgebouw, dat op de plaats stond waar nu de conciërge woning en de kleine zaaltjes staan.

Tijdens en vlak na de oorlog werd dit gebouw evenals de naast liggende scholen gevorderd door resp. de Duitsers en later de Canadezen.

Het houten gebouwtje dat toen der tijd het trotse bezit van de vereniging was, kan het best vergeleken worden met de nog bestaande opstallen van de Zutphense ijsvereniging.

Dit soort gebouwtjes waren indertijd de gebruikelijke constructies voor verenigingen, zoals ijsvereniging, voetbalvereniging, buurtverenigingen, e .d.

Nadat Zutphen in april 1945 bevrijd was, werd besloten, onder leiding van de heer Albers en enige inwoners van het Deventerwegkwartier, in Juni 1945 de Buurt- en Speeltuinenvereniging a.h.w. her op te richten. De eerste vergaderingen van de vereniging werden gehouden in de werkplaats van de firma Coenders aan de Sidneystraat. Aangezien men na 5 jaren van bezetting uiteraard behoefte voelt e.e.a. uitbundig te vieren, besluit men 9,10 en 11 augustus bevrijdingsfeesten te organiseren. Voor deze festiviteiten wordt een feesttent gehuurd van de firma de Weert.

In 1945 is er sprake van een voor die tijd aanzienlijk kasgeld van fl. 2700,- echter hiervan moet fl. 800,- ingeleverd worden i.v.m. het feit dat de biljetten van fl. 100,- zijn ingetrokken ingevolge geldzuivering, die net na de oorlog plaatsvond . De speeltuinattributen zijn tijdens de oorlogsjaren verwijderd uit de speeltuin en liggen opgeslagen bij de firma Leuvenink's kolenkandel aan de Sidneystraat. Het streven is uiteraard deze speelattributen zo snel mogelijk weer op de juiste plaats te installeren.

Het gonst in de beginperiode van de activiteiten. Men richt o.a. toneelgroep, kampeerkommissie en muziekclub op. Voor wat de laatste betreft ontbreken er nog 5 instrumenten en aangezien de gelden hiervoor ontbreken, verzoekt men de muziekvereniging Cresendo een muzikale rondleiding met collecte te willen verzorgen.

Het muziekgezelschap heeft inmiddels een dirigent aan kunnen trekken voor fl. 6,— per week. .

In 1945 komt er ook een fusie van buurtverenigingen tot stand; een federatie wordt opgericht onder voorzitterschap van de heer Albers. De federatie bestaat uit 25 verenigingen. Besloten wordt tevens ten behoeve van de informatie bij de firma Berendsen aan de Weg naar Laren een mededelingenkastje te plaatsen. Dat alles in Nederland nog geen weelde was, bleek uit het verzoek van Het Ned. Volksherstel aan het bestuur van de buurtver. opgave te doen van het aantal stille armen in de wijk. Het mededelingenblad functioneerde al vrij spoedig en werd het Kwartierblad genoemd. De heer Volkers laat in dit

kwartierblad een waarschuwend woord horen. Hi j wijst er speciaal op dat: Er moet op gelet worden dat het kwartierblad op peil blijft en de inhoud moet niet laag bij de grond worden.

Zoals reeds gememoreerd, werden de eerste vergaderingen gehouden in de werkplaats van de firma Coenders. Voor de algemene ledenvergadering was deze 'werkplaats uiteraard te klein en deze werd dan ook gehouden in de gymnastiekzaal van School A, de tegenwoordige Jan Ligthartschool.

Voor de jeugd werd in december het eerste naoorlogse St. Nicolaasfeest georganiseerd, de eerste Sint was de heer L. Leyenaar.

In 1946 belandden de activiteiten in een stroomversnelling, men organiseerde dat het een lieve lust was. Tochten voor ouden van dagen, bloemencorso, voortuintjeswedstrijd, tuinconcerten, toneel-revueprogramma , straatversiering bij nationale feestdagen en niet te vergeten de kinderfeesten. Voor de kinderfeesten die in de zomer van '46 georganiseerd werden, deden maar liefst 210 kinderen mee; het benodigde aantal juryleden voor dit kinderfeest bedroeg 40 man.

In februari 1946 is er sprake van de oprichting van 2 onderafdelingen nl. een dam- en schaakclub en een wandelclub. De heer Nijland neemt de leiding op zich van de nieuwe wandelclub. In het verleden werden in samenwerking met de wandelclub Swift op Hemelvaartsdag wandeltochten georganiseerd. Men besloot dit in ere te herstellen.

Ook buiten de stad werd de wandelclub actief. Men nam. o.a. deel aan wandelmarsen in Apeldoorn. Tevens hield een wandel-club uit Apeldoorn met de eigen club een rondgang door het kwartier .

In juli besloot men een avondvierdaagse te organiseren. De wandel sportvereniging wandelde nog in z'n eigen huis- en tuinkleding, vandaar dat men besloot een uniformfonds op te richten.

Op 4 mei wordt er een bevrijdingsboom opgericht aan de Praebsterkamp op het plantsoen voor het gebouw van de Keuringsdienst van Waren. In dit gebouw was na de bevrijding het domicilie van het eerste gemeentebestuur. De wijk werd nl. het eerst bevrijd en Enige dagen later volgde de binnenstad.

Voor wat de speeltuin betreft, werd besloten, een aantal schommels en een wip aan te schaffen bij de firma Nijenhuis in Harfsen. De nog bestaande draaimolen die het oorlogsgeweld nog enigszins overleefd had, zal door een smid worden gerepareerd. Als eerste oppasser van de speeltuin wordt de heer Sleyster aangesteld.

In 1946 bestonden ook plannen een zwembad in de wijk aan te leggen; men sprak zelfs vol hoogmoed over de aanleg van een buiten- en binnenbad. E.e.a. zou gesitueerd worden in de nabijheid van het terrein van de Zutphense IJvereniging. Zover is het echter nooit gekomen.

De vereniging had inmiddels het respectabele aantal van 815 leden. Zelfs van buiten de wijk wilde men lid worden. Enige bewoners van de omgeving Grote Gracht maakten dat kenbaar, Besloten werd dat deze mensen donateur konden worden. Zodat kun kinderen vrijelijk in de speeltuin konden spelen. Uiteraard is het meubilair in de oorlogsdagen ook ter ziele gegaan,

vandaar dat men van de afdeling Sociale Zaken wat meubilair ontving. Tevens kreeg men zg. "punten" om emaille en glazen te kopen. Tevens besloot men een kachel aan te schaffen voor fl. 20,-- In het najaar werd besloten te gaan starten met diverse cursussen.

Men wilde een drankenvergunning aanvragen als zijnde verlof B. In september wordt echter verlof A verleend op naam van de voorzitter. Het kwartierblad zal gedrukt gaan worden door de

firma Nauta. De kosten voor het drukwerk door de fa, Nauta waren even hoog als die van de fa. Bats; echter 7 D.W.K,-leden die werknemers waren van de fa. Nauta pleitten voor hun werkgever, zodat deze het drukwerk gegund werd.

1947 werd er aan de reeds bestaande evenementen een belangrijke toegevoegd nl. een wielervedstrijd voor amateurs, Deze wedstrijd werd gereden op het parcours Weg naar laren, Leeuweriklaan, Ijsbaanstraat, Hellenraetplein, Sloetstraat, Weg naar Laren. De start en finish waren ter hoogte van de toen en nu ook nog bestaande firma Bredeveld. Duizenden toeschouwers omzoomden het parcours en men kan dit aantal vergelijken met een tegenwoordig te houden populaire profwielercours,

waar alle "tour de france" vedetten aantreden. Dat het veld van die dagen niet bijzonder groot was bleek uit het aantal deelnemers, nl. 35 man sterk. Deze 35 echter behoorden voor een groot gedeelte tot de amateur-top van Nederland.

Bekende namen van die dagen waren: v.d. Neut, Schuiten, Ketteses, van Elswijk. Zelfs een Chinese renner (student aan de Landbouwhogeschool te Wageningen) gaf akte de presente nl. een zekere Howard King. Vermeld zij nog dat van de streekrenners Nol Roelofs uit Arnhem deelnam; hij is later jarenlang een van de meest toonaangevende amateur geweest

Winnaar van deze eerste Ronde van D,W.K, werd tenslotte van Elswijk uit Zaandam, terwijl op de 2e en 3e plaats op 20 seconden resp. eindigden Witteveen uit Amsterdam en Ris uit Assendelft.

Bi j de buurtvereniging kwamen zelfs verzoeken binnen die eigenlijk thuis hoorden bij het dagelijks bestuur van de gemeente.

Zo verzocht men om de max. snelheid op de Weg naar Laren te verminderen; verder verzocht men of de sloot achter de Slindewaterstraat gedempt kon worden. Eveneens verzocht men de vernielingen aan de bushaltepalen te

verhinderen Uiteraard werden deze grieven aan de gemeente doorgespeeld.

Een belangrijk evenement waar de buurtvereniging zijdelings bi betrokken was, was de zg. Amito-tentoonstelling, die gehouden werd op het terrein waar momenteel de Hanzehal staat.

Gepoogd werd een gecombineerde kegel- en schietclub op te richten. Uiteindelijk werd het een schietclub, die heden ten dage nog bestaat. Aan de basis van deze club stond de nog in

leven zijnde heer Leuvenink, eigenaar van de toen bekende brandstoffenhandel Leuvenink uit de Sidneystraat.

Zowel door D.W.K. als door andere verenigingen werd 2 jaar na de oorlog besloten ex-politieke delinquenten geen lidmaatschappen voor de verenigingen meer te weigeren.

Inmiddels werd de speeltuin, nadat ze op explosieven gecontroleerd was, vrijgegeven voor de jeugd.

Ook 1948 gaf weer de gebruikelijke evenementen. In dit jaar werd er nog een onderafdeling aan de vereniging toegevoegd, nl. de bridgeclub, die jarenlang gefloreerd heeft. Bezielende kracht achter dit bridge-gebeuren was de heer Robot. Nadat jaren later de bridgeclub ter ziele was, heeft men als onafhankelijke club nog jaren door gekaart in Café de Pauw in Warnsveld.

In 1948 kwam men tot een belangrijk initiatief, nl. de oprichting van een zg. gebouwenfonds. Diverse uitvoeringen en evenementen werden in gebouwen elders in de stad georganiseerd zoals de Casinozalen,

het St. Jozephgebouw in de halterstraat en in het gebouw van het toenmalige Oude en Nieuwe Gasthuis.

Ook in 1948 organiseerde men evenals in 1947 een wielerronde; dat deze wederom een groot succes werd, blijkt wel uit het batig saldo van fl. 2000,-, dat voor die dagen een grandioos bedrag was,

De wandelvereniging verkeerde enige maanden in een impasse. Op een gegeven moment was er zelfs sprake van opheffing van de seniorenafdeling. Zover kwam het echter gelukkig niet. Dat de wandelsportvereniging verder actief genoeg was, blijkt wel uit het feit dat ook dit jaar weer de avondvierdaagse vanaf het oude D.W.K.-gebouw georganiseerd werd.

De geluidsinstallatie werd zoals in die dagen gebruikelijk was, verzorgd door de heer Buijgers uit de Sidneystraat. Deze firma leverde ook meestal "het geluid" in de Buitensociëteit. Het zingen met de installatie van de heer Buijgers was een kunst op zich, aangezien er van echo of gal m in die dagen nog geen sprake was. Toch hebben grote artiesten indertijd pogingen gewaagd zoals de onlangs overleden zich noemende tenor Napoli tan, Willy Alberti. Dat er ook in de wijk zanglustig en genoeg waren, bleek uit een poging tot oprichting van een gemengd zangkoor. Deze poging leed echter schipbreuk en het koortje werd nooit opgericht.

Een filmmiddag voor de jeugd werd in zoverre een fiasco, dat de geplande film niet gedraaid werd, doch een heel andere. Het bestuurslid de heer Reichman gooidde het met de bioscoophouder op een akkoordje en kreeg voor elkaar, dat de bioscoophouder op een later tijdstip voor de jeugd een gratis voorstelling zou verzorgen.

In januari 1949 komt er bij het bestuur een schrijven binnen van de wandelclub, nl. dat zij een geschenkbond heeft ontvangen i.v.m. haar 12½ jaar jubileum. Een en ander houdt dus in dat de oorspronkelijke wandelclub die, zoals reeds eerder gememoreerd, voor de oorlog zeer actief was, in 1936 werd opgericht.

Ook voor 1949 geldt dat de gebruikelijke evenementen weer georganiseerd worden; met als klapstuk de jaarlijkse toneelfeestavond met bal na. Vermelden waard is nog, dat in de zomer van '49 het zg. Dekwa zomerfeest georganiseerd werd. Voor wat dit feest betreft waren de winkeliers in de wijk ook zeer actief. Er werd o.a. een singelloop georganiseerd, waaraan ook atleten van de toenmalige atletiekafdeling van Be Quick deelnamen. In de uitslagen zagen we toendertijd bekende streekatleten zoals de Rooy, Bartels, Co Schut, Jan Harren en slijkhuis.

Ook werd er een gekostumeerde wielerronde verreden op gewone standaardfietsen. Onder de verklede deelnemers zagen we o.a. de "oudjes" uit de wijk zoals Karel Gies, Boesveld en Limburg. Laatstgenoemde wist de wed strijd op z'n naam te brengen. De wielerronde die al enige malen verreden was, ging dit jaar niet door vanwege het feit, dat de wielerbond niet toe stond, dat er prijzen in natura gegeven werden. De voorgaande wielerronde was echter een dusdanig financieel succes geweest, dat er diverse financiële gaten bij de onderafdelingen mee gedekt konden worden,

Vermelden waard is nog, dat er in 1949 een volleybalclubje werd opgericht.

Eert fonds dat gesticht werd teneinde een nieuw gebouw te creëren, bezat inmiddels fl.2000, -- Voor wat dit nieuwe gebouw betreft, werd de heer Bleumink uit de v. Löben Selsstraat gevraagd een principe tekening te vervaardigen.

Dat ook mensen van hoge leeftijd de belangstelling genoten van het bestuur, blijkt wel uit het feit, dat er in '49 een 100-jarige in de wijk was, die door het bestuur van D.W.K. in de bloemetjes gezet werd.

In 1950 werd er contact opgenomen met de pas opgerichte Zutphense Wieler-vereniging. Men besloot 2e Pinksterdag weer een wielerronde te laten verrijden. Aan deze ronde namen voor het eerst leden deel van de pas opgerichte wielervereniging, Zutphen. Voor wat deze vereniging betreft zien we de volgende Zutphense renners aan het vertrek staan: Herman Budde (jaren later Gelders amateurkampioen) , Hoekstra, Haank en Hagenbeek. Tevens zagen we aan de start verschijnen de toendertijd bekende amateur Arthur Wagenaar uit Voorst, die jaren later ook Gelders kampioen bij de amateurs is geweest.

Frappant was dat medio '50 enige onderwijzers bedankten als lid. Hun motivatie was dat men door de buurtvereniging activiteiten de jeugd van het huiswerk af zou houden.

De volleybalclub die pas opgericht was bleek geen lang leven beschoren want ze werd nl. een jaar na oprichting reeds weer opgeheven. Kennelijk vond men het opheffen van een onderafdeling zo desastreus, dat men meteen maar besloot een marionettentheater op te richten. Voor grote evenementen was men nog steeds aangewezen op accommodaties buiten de wijk zoals Casinozalen, St. Joseph Gebouw, Buitensoos en zaal Kuiper in Eefde. Deze laatste accommodatie is het huidige zalencomplex bekend onder de naam de Uitrusting. Het gemis aan een eigen accommodatie blijkt hieruit duidelijk. Het zou echter nog ca. 3 jaar duren voordat e.e.a. gerealiseerd was.

Na jaren van verzoeken om oorlogsschade vergoeding kwam in 1950 van uit Den Haag het bericht dat D,W,K, de somma van fl.2495,--toegekend werd.

In 1951 worden de eerste dames in het bestuur gekozen nl. de dames Hartman en Reijnders. zij maakten zich meteen verdienstelijk met het onderdak brengen van Engelse oorlogsinvaliden bij particulieren. Deze oorlogsinvaliden hebben jaren achtereen Zutphen en omstreken bezocht. Geharrewar ontstond omtrent de grootte van het nieuwe gebouwen de vraag: "moest er wel of geen conciërgewoning bij". Inmiddels vroeg men offerte aan bij de gebroeders Coenders; zij gaven een prijs op van 110.000 gulden indien men nieuw materiaal gebruikte en ca. 75.000, - gulden indien men oude materialen zou nemen. Een kleiner plan met 1 woning zou komen op 25 a 30 duizend gulden met een zaalgrootte van 15 x 35 meter. Aan de heer Bleumink werd verzocht dit laatste plan uit te werken.

De leider van de wandelsportafdeling wordt ontslagen; hij overtreedt herhaaldelijk de normale omgangsnormen.

Het dubbelmannenkwartet gaat ter ziele. zij vinden de voorgestelde contributieverhoging te hoog; zij gaan zelfstandig door als "Zutphens Dubbel mannenkwartet".

Ook de muziekafdeling wordt opgeheven, de dirigent wordt nl. te duur. De instrumenten komen aan de vereniging toe.

In 1952 worden de plannen afgerond omtrent het nieuwe gebouw. Men besluit in de wijk wonende architect de heer Jacobs opdracht te geven een tekening te maken. Ja Jacobs geeft in eerste instantie een kostprijs op van fl.51.000,-- dit gaat echter de begroting te boven en uiteindelijk komt men uit op een bedrag van fl.45.000,-- na diverse bezuinigingen op het eerste plan te hebben toegepast. Besloten wordt de aannemers in de wijk in te laten schrijven.

Zij schreven als volgt in:

de firma Coenders voor	26.713,--
Bokhorst	35.040,-
Plagman	37.265,--
Lindeboom	39.150,---

Uiteindelijk werd het project aan de firma gebroeders Coenders gegund Het uiteindelijke afwerken werd gedaan door de eigen leden.

Dat men ook in de net naoorlogse jaren kennelijk al goed in de slappe was zat, bleek uit het feit, dat een hoofdprijs uit een vorige verloting maar niet afgehaald werd. De prijs bestond uit een roeiboort De heer Bleumink bood fl.75,-- voor de boot, doch uiteindelijk werd ze verkocht aan de heer Bense.

Helaas overleed in '52 de heer Borninkhof, die vanaf de oprichting enorm veel voor de vereniging heeft betekend. Onder geweldige belangstelling werd hij op de algemene begraafplaats ter aarde besteld.

In 1953 is het nieuwe gebouw gereed, althans het casco. Het afwerken zal geschieden door eigen leden; zo werd de heer Honings benoemd als coördinator voor de te installeren elektrische apparatuur, terwijl de heer Bleumink coördinator werd voor het timmerwerk.

Dat alles niet geheel vlotjes verliep, blijkt uit een schrijven van de secretaris de heer Bakker. Hij schrijft hierin nl. dat e.e.a. moet veranderen, aangezien iedereen iedereen commandeert. Een en ander veranderde kennelijk want in no-time werd het geheel afgewerkt.

Voordat het gebouw op 26 sept geopend werd, stroomden de aanvragen voor zaalverhuur reeds binnen. opening. Men besluit in het gebouw een bierpomp te plaatsen. Dit stuit echter op verzet van de heer Honings, die vervend geheelonthouder is. Dat dit plaatsen de vereniging geen windeieren heeft gelegd, blijkt uit het feit, dat de bierbrouwerij vlot een krediet verstrekt voor de aanschaf van meubilair.

De speeltuin was inmiddels overgeplaatst naar de overzijde van de weg op de plaats waar nu ongeveer de uitrit van de "Leeuwerikweide" is.

Dat het baantje van conciërge kennelijk een zware belasting was, bleek uit het feit, dat binnen de 3 jaar 3 nieuwe conciërges benoemd werden achtereenvolgens de heren v.d. Berge, Hartman en Visser.

Voor de eerste maal wordt er een autoshow gehouden in het gebouw. De garagehouder de heer Ronk had hiervoor het gebouw afgehuurd. Een andere primeur was dat de zaal voor het eerst verhuurd werd voor een bruiloft en wel aan de heer Duistermaat. Prompt werden er vragen gesteld of een jeugdhonk hiervoor wel geschikt was. Het antwoord van het bestuur luidde dat uit economische overwegingen deze verhuur methode zeer lucratief is.

Dat de verkoop van bier ook toen evenals nu economisch verantwoord is, blijkt uit het Feit, dat men probeerde bij de banken fl. 3000,- te lenen, hetgeen niet mogelijk bleek. De brouwerij verstreekte echter vlot een lening. Dat het bier rijkelijk vloeide kan men op maken uit het volgende nl. tijdens de jaarlijkse contactavond bleek dat toen het bal nauwelijks begonnen was, het bier al op was.

Jaren achtereen kreeg de wandelvereniging als enigste onderafdeling fl.50,- subsidie, ook in 1954 was dit het geval.

In 1955 is er sprake van een eigen D.W.K.-dانسorkest, die bij cabaretavonden en dergelijke de dansmuziek gaat verzorgen. In dit jaar treedt ook op de later bij de K.R.O. en in de regio zeer bekende zanger, Ko Hagedoorn, de Lee Towers van de 50-er jaren.

Ook in dit jaar proberen enige bestuurders voor de laatste maal een wielerronde van de grond te krijgen, doch om twee redenen gaat dit niet door nl. de Weg naar Laren wordt door de gemeente Zutphen gezien als provinciale weg en wordt niet vrijgegeven en de animo in de rest van het bestuur is niet groot genoeg om een en ander te organiseren.

Als vervend anti-alcoholist reclameert de heer Honings over reclames voor alcoholica in het gebouw. Hij had reeds voor elkaar gekregen, dat de bierpomp verdekt opgesteld werd, doch dat de reclames voor alcoholhoudende dranken verwijderd moesten worden, ging het bestuur te ver.

De gemeente Zutphen heeft in 1955 het plan een naamloze vennootschap op te richten tot exploitatie van de Buiten sociëteit. D.W.K. besluit evenals het toenmalige Zutphens Symfonieorkest, het Zutphens Mannenkoor en de voetbalver. A.Z.C. deel te gaan uitmaken van de N.V.

Ook in 1956 schijnt er elf jaar na de oorlog nog sprake te zijn van brandstofgebrek. Uit de notulen blijkt dat er slecht aan cokes te komen is. Via een connectie uit Deventer wist men nog 5 ton cokes te bemachtigen. In juli van het jaar 1956 moet er voor het eerst sedert de oprichting een bestuursvergadering worden afgelast vanwege gebrek aan belangstelling.

Men besluit de speeltuin te verplaatsen van de overzijde van de weg naar de plaats naar waar toendertijd volkstuintjes waren. Deze tuintjes bevonden zich op de plaats waar nu de fysiotherapiepraktijk van de heer Piet Everink gevestigd is.

In '56 werden nieuwe kantineprijzen geïntroduceerd; voor de geïnteresseerden: een kopje koffie kostte fl. 0,36, een glas bier fl. 0,45 en limonades fl. 0,45.

In 1957 wil men een typemachine aanschaffen. De financiële middelen waren kennelijk niet erg ruim want men moest hiervoor een trompet verkopen, die fl. 40,- opbracht. De resterende fl. 20,- werd opgebracht door de bridgeclub, die kennelijk ruimer in de financiën zat.

Koos Klaassen, die zeer veel voor D,W.K. betekend heeft, wordt aangezocht voor conciërge van het gebouw. Op eigen initiatief zijn enige leden van de muziek-cabaretgroep bezig een bar te timmeren naast het buffet. De heer Honings vraagt of er voor deze ingreep een tekening aanwezig is. De heer Bleumink antwoordt dat dit niet nodig is. Er is kennelijk een heftige discussie ontstaan, want de heer Bleumink spreekt volgens de notulen de legendarische woorden: "De heren zijn bedankt, ik bedank hierbij als lid. en bestuurslid van D.W.K.

De onderafdelingen die nog zeer actief zijn o.a. :

Toneel	o.l.v. de heren de Bont, v.d. Vegte, en Welle
Bridge	o.l.v. de heren Mulder en Robot
Schieten	o.l.v. de heren Leuvenink en Paape
Cabaret, Muziek	o.l.v. de heren Terink, Vlieland
Handen arbeid	? ?
Wandelen	o.l.v. de heer Paape

De wandelafdeling besluit in 1958 zelf een toneelstuk op te gaan voeren. Dit is de afdeling Toneel in het verkeerde keelgat geschoten. In een eneroverende gecombineerde bestuursvergadering wordt een compromis gesloten. De afd. Wandelen mag het toneelstuk opvoeren, mits men niet buiten de wijk optreedt. De toneelclub toont zelfs zijn goede wil door de wandelafdeling aan te bieden een toneelvoorstelling te geven en de baten aan de afd. wandelen af te dragen.

De toneelvoorstellingen waren in die dagen, mede door het bal dat na afloop gegeven werd, zeer populair. Dat het bal wel eens rumoerige toeschouwers trok, blijkt uit de volgende

maatregel. Men hield nl. twee voorstellingeng een avond voor de meer gematigde bezoekers zonder bal en één met bal voor een meer luidruchtige toeschouwers.

De afdeling muziek gaat in 1959 ter ziele. De heer Duyn deelt mee zich niet meer voor de afd. muziek beschikbaar te kunnen stellen. De heer Meyer biedt zijn orkestje aan als vast dansorkest, mits hij in de zaal mag repeteren.

Inmiddels wordt de animo voor de jeugd cursussen minder. Deze tanende belangstelling is vermoedelijk te wijten aan het fenomeen televisie.

In 1958 vond een belangrijke bestuur mutatie plaats. De heer Reichman volgt de heer Bakker op die jarenlang als secretaris verdienstelijk werk heeft verricht.

In 1960 wordt aan de gemeente verzocht een opzichter in G.S.W.-verband aan te stellen. De heer Hoogeveen van de afd. Sociale Zaken heeft in deze bemiddeld en zorgde voor een opzichter. Dat een en ander geen daverend succes was, bleek het volgend jaar. Men besloot toen nl. geen gebruik meer te moeten maken van de G.S.W.

Het Baptistengenootschap dat enige jaren het D.W.K.-gebouw als domicilie had, betrok in 1959 een eigen gebouw.

In 1960 introduceert het bestuurslid de heer Zijtveid als het ware de eerste disco. Hij verzocht het bestuur een dansavond te mogen houden voor de jeugd, waarbij de muziek geleverd zal worden door een platenspeler. Het aantal leden dat net na de oorlog ruim 800 was, is in 1960 gedaald tot 580.

In het begin van de jaren 60 zien we belangrijke bestuur mutaties. De oude garde gaat langzamerhand verdwijnen en een nieuwe lichter dient zich aan. De oude garde zoals o.a. Albers, Bakker, Honings, Hartman, Drevers, Gies, Robat etc. worden opgevolgd door een nieuwe garde.

De heer zijtveid wordt in 1962 de nieuwe voorzitter, terwijl de heer Albert die vanaf de oprichting voorzitter was, nóg enige jaren als vicevoorzitter zal optreden.

In 1962 verzoeken de Music makers o.l.v. de heer Meyer een contract te mogen tekenen als vast dansorkest. Dit orkestje heeft een lange staat van dienst, want het verzorgt tot op de dag van vandaag nog regelmatig dansmuziek in de regio .

In 1962 ziet de nieuwe bestuur formatie onder nieuwe voorzitterschap er als volgt uit: heer zijtveid, voorzitter; Alberts, vicevoorzitter; Reichman, secretaris ; Freriks penningmeester en als leden fungeren mevrouw v.d. Berg en de Bruin en de heren Jansen, Doornberg, Honings, Kaptein, Hafterkamp, Drevers, Brummelman en Limburg.

De kwaliteit van de Martini laat kennelijk wat te wensen over want de heer Kaptein verzoekt de buffetploeg nl. echte Martini te willen schenken en geen surrogaat . -

In 1963 verhuist de heer Alberts en betreft de heer zijtveid de conciërge-woning. In dit jaar wordt tevens de toneelvereniging die jarenlang goed gefloreerd heeft opgeheven. Om toch tot verantwoorde toneelavonden te komen, neemt men contact op met het toneelgezelschap "De Schouwspelers", die reeds in het gebouw repeteerden

In 1964 zien we enige bestuur mutaties: mevr. Kisteman en de heer Honders treden tot het bestuur toe. In datzelfde jaar wordt geïnformeerd of de wandelclub nu nog wel of niet meer bestaat. De heer Wonnink van de wandelclub deelt mede, dat de club nog steeds bestaat doch dat ze sluimerende is. Gepoogd zal worden het wandelgebeuren nieuw leven in te blazen. AIS coördinator wordt de heer van de Linden benoemd, terwijl de heer Paape zal kijken bij welke oorspronkelijke wandelaars nog kleding te vinden is. Inmiddels schijnt de geluidsversterking van D.W.K. een dusdanig volume te hebben, dat de buurt, speciaal de Hemonystraat, klaagt.

In 1966 bestaat de opnieuw geactiveerde wandelclub inmiddels weer uit 21 leden. In dit jaar sluit de wandelclub zich aan bij de nationale bond de NWB.

Men poogt een tafeltennisclubje op poten te zetten, doch vanwege de hoge aanschafkosten van het materiaal gaat dit niet door. De heren Honings en Alberts hebben inmiddels na jaren van vruchtbaar bestuurswerk hun bestuursfuncties in 1966 neergelegd.

Een schaduwzijde in 1966 geeft het overlijden van de heer Freriks, penningmeester. Oud secretaris Bakker neemt zolang zijn taak over.

In het jaar 1967 wordt er een nieuwe loot aan het speeltuingebeuren toegevoegd. De Elshorst heeft toen nl. een glijbaan voor de speeltuin geconstrueerd, die feestelijk in gebruik wordt genomen.

Rond 1968 worden de zijzalen van het D.W.K.-gebouw verhuurd aan de Gem. Zutphen t.b.v. het onderwijs. De akkordeonclub bestond nog uit 4 leden, maar zij kwam niet tot openbare uitvoeringen.

Op de jaarvergadering van 1969 wordt mededeling gedaan dat de notulen van 1968 verbrand zijn. Een groot discussiepunt is het wel of niet verstrekken van een financieel overzicht aan de leden.

Tevens bestaan er plannen om een jeugddrumband op te richten daarnaast krijgt de schietafdeling nieuwe wapens.

In 1970 wordt het 25-jarig jubileum van de vereniging gevierd met diverse festiviteiten.

De toneelafdeling houdt haar repetities in het Volkshuis. Officieel staan er 3 onderafdelingen ingeschreven, t.w. wandelen, toneel en schieten.

Er bestaan plannen om een jeugdbestuur op te richten, welk bestuur in 1971 wordt ingesteld. Eind 1970 overleed de medeoprichter en erevoorzitter van D.W.K. de heer Jac. Alberts.

In 1971 zijn er plannen om de speeltuin over te plaatsen naar de Schimmelpennicklaan, oppervlakte plusmines 1500 meter.

Op 21-10-1971 is er een openingsavond voor een klaverjaskompetitie. Tot op heden is gebleken, dat het kaarten niet meer weg te denken valt bij D.W.K.

In 1972 worden plannen om keuken en garderobe aan één te trekken in de ijskast gezet, Wel wordt een lening aangegaan t.b.v. nieuwe vloer en gordijnen voor de grote zaal.

De schietafdeling bestaat in september 1972 25 jaar. Er komt een definitieve toezegging binnen, dat zal de speeltuin een de Schimmelpennicklaan geplaatst gaat worden.

In 1973 dienen de zijzalen weer als Leslokalen i.v.m. overbevolking van de Pr. Julianaschool en Chr. Kleuterschool.

De gelegde vloer is niet in orde en wordt opnieuw ge1egd, tevens worden er nieuwe stoelen aangeschaft. In 1975 wordt de nieuwe speeltuin in gebruik genomen. Rond deze jaren geeft i.v.m. wijziging van het secretariaat de vastlegging van het D.W.K.-gebeuren blijkbaar problemen. De gebruikelijke activiteiten vinden wel plaats. In 1978 worden de statuten vastgesteld bij een notaris.

Begin 1980 is er even sprake van dat D.W.K. grond zou afstaan ofwel sloop van het D.W.K.-gebouw zulke i.v.m. afbraak en opbouw van de Pr. Julianaschool en later de Jan Ligthartschool. Men is hierop tegen. De speeltuin is helaas een object van vernielingen geworden. In 1982 wordt een verlaagd plafond in de grote zaal aangebracht.

Voor de jaarvergadering van 83 en 84 bestaat enorme belangstelling. Er heerst onrust binnen de vereniging. In het laatste jaar treedt de voorzitter/beheerder de heer J. Zijtveld af, na zich jaren lang te hebben ingezet voor de vereniging. Het bestuur krijgt 5 nieuwe bestuursleden. De leden kiezen een nieuwe voorzitter de heer R. Krimp en een nieuw beheerdersechtpaar, de fam. Onstenk. De speeltuin wordt van de Schimmelpennicklaan overgeplaatst naar het gebouw, Een nieuwe onderafdeling meldt zich nl. tafeltennissen voor de jeugd en volwassenen.

In 1985 viert de wandelsportvereniging haar 20 jarig bestaan. De vereniging zelf bestaat 40 jaar. Dit zal gevierd worden met diverse festiviteiten sommige in samenwerking met de winkeliersver. van het D.W.K.